

GUÐMUNDUR VERÐUR AFTUR Á TRAPPUNI

Bæði áðrenn og eftir dystin ímóti Onglandi segði Guðmundur Guðmundsson, at hann ætlaði sær niður aftur til Fraklands at hyggja eftir Íslandi. Hann má tó ásanna, at það ekki letur seg gera. Kortini helt hann, at stemningurinn í Vágsbotni mánakvöldið var sera góður

Neli Heldarskarð

Mánakvöldið framdi íslenska landsliðið enn eitt bragd, tá ið Ongland bleiv sparkað úr Evropa fyri aðru ferð upp á eina viku – hesaferð av grannatjóð okkara fyri vestan.

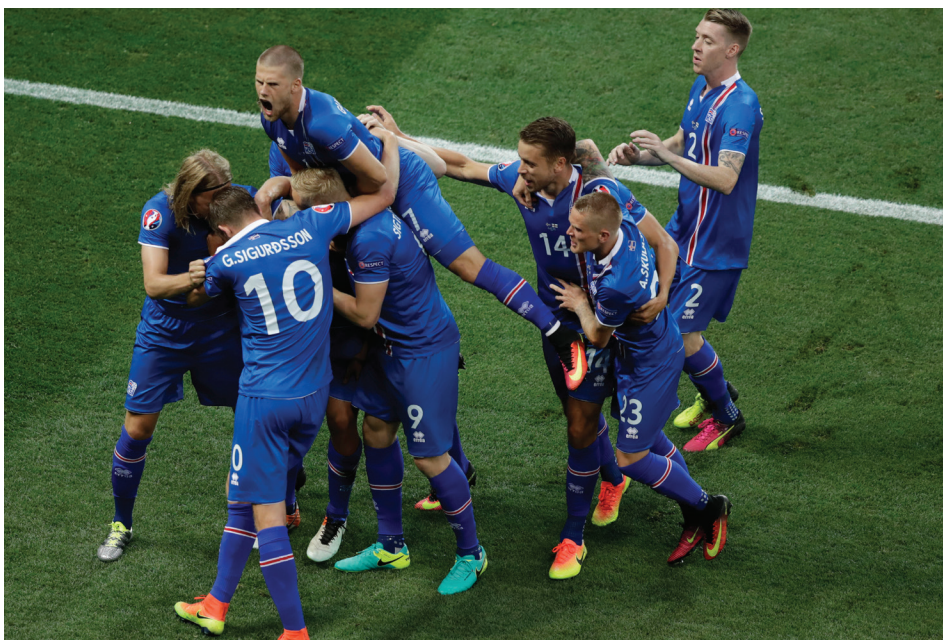
Kendi íslendingurinn, Guðmundur Guðmundsson, sum hevur búð í Føroyum í nógv ár, er ein av mongu íslensku fót bólt s fjepparunum, ið eru í reinari ekstasu í hesum døgum. Hann var staddur í Fraklandi til fyrstu bólkaspælsdystirnar ímóti Portugal og Ungarn, men kundi ikki siggja triða og síðsta bólkaspælsdystin ímóti Eysturriki, tí at sonurinn fekk studentsprógv og dóttirin fól kaskúlaprógv. Mánakvöldið var hann framvegis í Føroyum, tá ið Ongland stóð fyri skotum, men hann ætlaði sær aftur til Fraklands, um íslendingar vunnu. Men tað letur seg tíverri ikki gera.

Svarta vónleyst

– Tað vísir seg, at tað er svarta vónleyst at fáa atgongumerki til dystin sunnudagin, so tað verður trappan aftur. Dysturin er jú ímóti vertstjóðini Fraklandi, og fransar standa sjálvir í kø til at fáa atgongumerki til dystin, sigur Guðmundur Guðmundsson, tá ið hann týsmorgunin varð spurður um, um tað hevur eydnast honum at útvegað atgongumerki til fjórðingsfinaluna sunnudagin, ið er ímóti Fraklandi á Stade de France.

Kortini fer tað ikki at trota við íslendingum, sum fara at vera á franska tjóðar-leikvøllinum og stuðla sínum hetjum.

– Tað vera so fyrst og fremst teir, sum eru í Fraklandi beint nú, ið fáa atgongumerkini. Eg havi roynt at skaffað atgongumerki til dystin, men eg má tíverri droppa tað, sigur Guðmundur.

Guðmundur Guðmundsson

Bilsin av Vágsbotni

Ístaðin fyri at vera á staðnum í Fraklandi var Guðmundur ein av teimum mongu, sum høvdu leitað sær oman í Vágsbotn at stuðla íslensku straukunum. Hann dylur ikki fyri, at tað er stórur munur at vera á leikvøllinum í Fraklandi og so heima í Føroyum. Men føroyski stuðulin lá so ikki eftir í Vágsbotni.

– Tað er sjálvandi ótrúliga stórur munur á. Atmosferan á leikvøllinum í Fraklandi er heilt einastandandi, og hon kann næstan ikki lýsast við orðum. Men kortini haldi eg, at stemningurinn var rættiliga góður niðri í Vágsbotni. Vit íslendingar vóru bilsnir av, at vit fingu so nógvir føroyingar at klappa og rópa á Ísland, tí at tað plagar at vera vónleyst at fáa føroyingar at klappa og syngja. Men eg hugsaði, at vit máttu royna, og tað

eydnaðist, sigur Guðmundur væl nøgdur á málinum.

Saman við øðrum væl kendum íslendingi í Føroyum, hondbólt svenjaranum Jakob Jónsson, slóðaði Guðmundur fyri rópi í Vágsbotni, og tað var ein stuttlig uppliving.

– Tað var ótrúliga stuttligt niðri í Vágsbotni, og eg var faktiskt positivt yvirraskaður av stemninginum har. At so nógvir føroyingar hugdu við og stuðlaðu kemur eisini fram í øllum íslenskum miðlum í dag. Stuðulin frá føroyingum er heilt fantastiskur, sigur

Guðmundur Guðmundsson, sum nógvir føroyingar kenna frá fyrrverandi sjónvarpssendingini, Okkara Kokkar.

Ongland ikki sterkasta mótstøðan

Lagið var sjálvandi ikki tað besta, tá ið Ongland næstan beinanvegin legði seg á odda eftir brotspark.

– Eg hugsaði, at hatta var nógv ov tíðliga. Man hevði droymt um, at vit skuldu halda stand teir fyrstu 20 minuttirnar, tí at í bretskum fót bólti er tá ofta tá, at tað størsta trýstið kemur.

Men longu minuttin aftaná javnaðu vit, og tað var bara ótrúligt, sigur Guðmundur. Eftir hesar óttafullu 20 minuttirnar var tað tó Ísland, sum var á odda 2-1.

Guðmundur er eisini bilsin av, at bretar høvdu so lítið at bjóða uppá, sum teir høvdu.

– Eg var bilsin av, at onglendingar ikki skaptu nakrar stórar kjansir. Fyri meg kendist tað sum, at hesin dysturin var nógv lættari enn dystirnir ímóti t.d. Eysturriki og Ungarn. Vit blivu ongantíð trýstir á sama hátt, og tað gevur bara íslendingunum enn meira blóð á tonna áðrenn dystin ímóti Fraklandi.

Tað ber til ímóti Fraklandi

Sunnudagin er enn ein stór próvtøka fyri framman hjá íslenska landsliðnum, tá ið tað er ein av allar sterkastu

tjóðunum í EM-kappingini, Frakland, sum tekur ímóti á heimavølli. Men íslendingar trúgva, sum altíð, upp á egnan mátt og meg.

– Hvi skuldi tað ikki borið til? Nú hava vit jú vunnið ímóti so nógvum. Tað er øgiliga stórt fyri eitt lið at hava eina heila tjóð aftanfyri seg. Tann tjóðin, ið fær tann størsta stuðulin frá sínum fólki, tað er Ísland! Leikararnir halda eisini, at tað er so stuttligt at spæla, tá ið stuðulin er so stórur, sigur Guðmundur.

Hann ber ikki ótta fyri Fraklandi.

– Tað er als ikki vist, at Frakland vinnur ímóti Íslandi. Teir vóru hepnir ímóti Írlandi at skora tvey mál upp á fimm minuttir. Aftaná dystin í gjár, so sigi eg bara, at vit enda í finaluni, hóast vegurin framvegis er langur, sigur Guðmundur Guðmundsson.

At enda vísir Guðmundur eisini á, at tað skal nógv til fyri at halda íslensku leikarunum frá vøllinum, óansæð hvørjar forðingar eru.

– Liðskipari okkara, Aron Gunnarsson, er í roynd og veru rættiliga skaddur. Men upp á onkran undrunarsaman máta fekk íslenska læknaðið gjørt hann kláran til dystin. Eg havi júst lisið, at tað bara var ætlanin, at Aron skuldi spæla fyrra hálvleik, men hann spældi so allan dystin. Tað sigur eitt sindur um, at allir vilja vera við og taka ímóti øllum sproytum, sum teir kunnu, fyri at spæla, sigur Guðmundur Guðmundsson at enda.

Nú verður biðað í spenningsi fram til sunnukvöldið, tá ið Frakland og Ísland bresta saman klokkan 20. Tað er valla nakar ivi um, at enn einaferð fara føroyingar at savnast í Vágsbotni, har Guðmundur og aðrir íslendingar fara at slóða fyri góðum stemningi, rópi og sang.